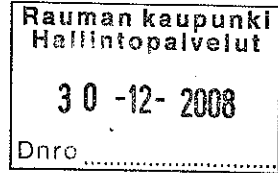


KORKEIMMAN HALLINTO-OIKEUDEN PÄÄTÖS

Antopäivä 1 (12)
 29.12.2008
 Taltionumero
 3493
 Diaarinumero
 2760/1/07



Asia Valitus vesitalousasiassa

Valittaja Narvijärven Suojeluyhdistys ry, Lappi

Päätös, josta valitetaan

Vaasan hallinto-oikeuden päätös 30.5.2007 n:o 07/0182/1

Asian taustaa

Länsi-Suomen ympäristölupavirasto on päätöksellään 16.5.2003 n:o 25/2003/4 myöntänyt UPM-Kymmene Oyj:lle luvan vesistötoimikunnan 12.1.1952 antaman päätöksen nro 45/1951 lupaehdon 14) mukaisen Narvijärven säännöstelyn lopettamiseen. Samalla lupavirasto on kumonnut päätöksen lupaehdoissa 5), 16) ja 17) asetetut Narvijärven asteikkoja, säännöstelypatoa, laskupuroa ja maantiesiltaa koskevat määräykset. Ympäristölupavirasto on myöntänyt UPM-Kymmene Oyj:lle luvan pohjajäpadon rakentamiseen purettavan säännöstelypadon tilalle Lapin kunnassa hakemukseen liitetyn suunnitelman mukaisesti.

Vaasan hallinto-oikeus on päätöksellään 19.8.2004 n:o 04/0262/2 Narvijärven Suojeluyhdistys ry:n valituksesta kumonnut ympäristölupaviraston päätöksen ja palauttanut asian ympäristölupavirastolle uudelleen käsiteltäväksi.

Korkein hallinto-oikeus on päätöksellään 2.5.2005 taltionumero 1026 UPM-Kymmene Oyj:n valituksen hyläten pysyttänyt hallinto-oikeuden päätöksen.

Asian aikaisempi käsittely

Länsi-Suomen ympäristölupavirasto on, suorittuaan tarkastuksen, päätöksellään 26.10.2006 n:o 130/2006/4 myöntänyt UPM-Kymmene Oyj:lle luvan vesistötoimikunnan 12.1.1952 antaman, veden johtamista Lapinjoesta Rauman tehtaille sekä Pitkäjärven ja Narvijärven säännöstelystä veden johtamisen turvaamiseksi koskevan päätöksen nro 45/1951 lupaehdon 14) mukaisen Narvijärven säännöstelyn lopettamiseen. Samalla on kumottu määräykset päätöksen lupaehdoissa 5), 14), 16) ja 17), jolloin säännöstelystä johtuvat Narvijärven asteikkoa, säännöstelypatoa, laskupuroa ja maantiesiltaa koskevat kunnossapitovelvoitteet lakkaavat. Säännöstelyn lopettaminen edellyttää, että säännöstelypadon tilalle on rakennettu ja käyttöön otettu ympäristölupaviraston päätöksen mukainen pohjapato.

Ympäristölupavirasto on myöntänyt UPM-Kymmene Oyj:lle luvan pohjapadon rakentamiseen purettavan säännöstelypadon tilalle Lapin kunnassa 29.8.2005 päivätyn hakemuksen täydennyksen ja siihen liitetyn suunnitelman mukaisesti.

Ympäristölupavirasto on myöntänyt luvan saajalle pysyvän käyttöoikeuden pohjapatoa varten tarvittavaan osaan yhteisistä vesialueista 406-415-876-1 ja 406-404-876-2 sekä lisäksi rakennusaikaisen käyttöoikeuden hankkeen toteuttamista varten tarvittavaan osaan yhteisestä maa-alueesta 406-415-876-1.

Hankkeesta ei ennalta arvioiden aiheudu vesilain mukaan korvattavaa vahinkoa, haittaa tai muuta edunmenetystä.

Luvan saajan on noudatettava vesilain säännöksiä ja päätöksestä lähemmin ilmeneviä lupamääräyksiä.

Lupamääräys 6 kuuluu seuraavasti:

“6. Tarkkailumääräykset

Luvan saajan on asennettava selvästi näkyvään paikkaan pohjapadon yläpuolelle senttimetrijaotuksella varustettu vedenkorkeusasteikko, jonka nollapiste vastaa paikalla nykyään olevan asteikon nollapistettä ja johon on erikseen selvästi merkitty korkeudet 6,15 ja 6,36.

Luvan saajan on seurattava padon muutoksen jälkeen Narvijärven vedenkorkeuksia Lounais-Suomen ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla.

Mikäli tarkkailussa todetaan padon purkautumisen poikkeavan suunnitelman mukaisesta siten, että havaitut vedenkorkeudet eivät vastaa ennalta arvioituja, on patoa muutettava ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla.”

Ympäristölupavirasto on perustellut ratkaisuaan seuraavasti:

Hakemuksessa tarkoitetun, alkuperäisestä muutetun suunnitelman mukaisen kiinteän pohjapadon rakentamisella saadaan Narvijärven vedenkorkeus pysymään melko tasaisena siten, ettei padolla muuteta Narvijärven vakiintuneen säännöstelykäytännön mukaista keskivedenkorkeutta MW +6,15 m. Kun Narvijärven vedenkorkeus pysyy riittävän korkealla tasolla, järven virkistyskäyttömahdollisuudet ja järven veden laatu eivät huonone. Pohjapato on suunniteltu siten, etteivät vedenkorkeudet nouse nykyistä säännöstelyn ylärajaa ylemmäksi eikä Narvinojaan purkautuva virtaama nouse haitallisen suureksi Narvinojan vedenjohtokyvyn huomioon ottaen. Hankkeesta saatavana hyötynä luvan saaja vapautuu säännöstelypadon hoitokustannuksista. Hankkeesta ei aiheudu muuta haittaa kuin käyttöoikeuden myöntämisestä aiheutuva vähäinen haitta ja padon rakentamisaikainen tilapäinen sameutumisen vesialueella. Kiinteän pohjapadon rakentamisesta saatava hyöty on hankkeesta johtuvaan vahinkoon, haittaan ja muuhun edunmenetykseen verrattuna huomattava.

Padon rakenteen pituudesta esitettyjen vaatimusten osalta ympäristölupavirasto on todennut, että lupaa on haettu suunnitelman mukaiselle 8 metriä pitkälle padolle, jonka alin korkeus on tasolla 6,00 metriä ja reunat tasolla 6,40 metriä. Muita vaihtoehtoisia suunnitelmia ja niihin liittyviä selvityksiä ei ole asiassa esitetty. Suunnitelman mukaisella padolla lupamääräysten mukaisesti toteutettuna on tarkoitus saavuttaa ne vedenkorkeudet, jotka korkeimman hallinto-oikeuden pysyttämässä Vaasan hallinto-oikeuden päätöksessä nro 04/0262/2 on mainittu eli vakiintunut keskivedenkorkeus 6,15 metriä ja alin vedenkorkeus 6,00 metriä. Mikäli suoritettavassa tarkkailussa ilmenee, että järven vedenkorkeudet poikkeavat suunnitelmassa esitetyistä on luvan saaja velvollinen lupamääräyksen 6 mukaisesti muuttamaan patoa ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla.

Soveltaminaan säännöksinä ympäristölupavirasto on maininnut vesilain 2 luvun 6 §:n 2 momentin ja 7 §:n 2 momentin, 8 luvun 23 §:n sekä 7 luvun 14 §:n.

Vaasan hallinto-oikeuden ratkaisu

Hallinto-oikeus on, sikäli kuin nyt on kysymys, hylännyt Narvijärven Suojeluyhdistys ry:n ympäristölupaviraston päätöksestä tekemän valituksen.

Hallinto-oikeus on perustellut ratkaisuaan seuraavasti:

Lounais-Suomen ympäristökeskuksen hallinto-oikeudelle antaman lausunnon perusteella voidaan katsoa selvitettyksi, että hakemuksella esitetyllä patoratkaisulla Narvijärvässä ei keskimäärin kerran 20 vuodessa toistuvilla tulvillakaan ylitetä tasoa +6,36 m. Vaatimus keskiveden asettumisesta korkeudelle +6,15 m on otettu patosuunnitelmassa huomioon siinä määrin kuin sitä kiinteällä patoratkaisulla etukäteen arvioiden voidaan ottaa. Määräykset vedenkorkeuden tarkkailusta ja sen perusteella velvollisuudesta tehdä muutoksia patoon ovat riittäviä.

Yllä mainituilla ja muutoin ympäristölupaviraston päätöksestä ilmenevillä perusteilla hallinto-oikeus ympäristölupaviraston soveltamien oikeusohjeiden nojalla on katsonut, ettei ympäristölupaviraston päätöstä ole syytä muuttaa.

Käsittely korkeimmassa hallinto-oikeudessa

Narvajärven Suojeluyhdistys ry on valituksessaan vaatinut, että Länsi-Suomen ympäristölupaviraston lupapäätös kumotaan. Mikäli lupapäätös jää voimaan, on lupamääräystä 6 muutettava siten, että luvansaajan on seurattava padon muutoksen jälkeen Narvijärven veden korkeuksia kahdenkymmenen vuoden ajan Lounais-Suomen ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla. Tarkkailumääräyksiä tulisi lisäksi täydentää siten, että mikäli + 6,36 m ylittyy, korjaustoimet tulee toteuttaa patoa pidentämällä, eikä laskemalla v-aukon alinta pistettä alle kuuden metrin. Vielä yhdistys on vaatinut, että asiassa toimitetaan suullinen käsittely tekniikan lisensiaatti Lauri Eskelisen kuulemiseksi todistajana ja että UPM-Kymmene Oyj velvoitetaan korvaamaan yhdistyksen oikeudenkäyntikulut laillisine korkoineen.

Hallinto-oikeuden päätöksen antamisen jälkeen on Suomen ympäristökeskukselta saatu korjattu tieto Narvijärven kerran 20 vuodessa toistuvan ylivirtaaman $HQ_{1/20}$ osalta. Korjattu lukema on $3,5 \text{ m}^3/\text{s}$. Hallinto-oikeuden päätöksessä luvan hakijan laskelmat ovat perustuneet siihen, että ylivirtaama $HQ_{1/20}$ on $2,9 \text{ m}^3/\text{s}$. Yhdistys on katsonut hallinto-oikeudessa, jossa laskelmat ovat perustuneet virheelliseen ylivirtaamaan $HQ_{1/20}$, että padon pituuden on oltava vähintään 17,9 metriä, jotta säännöstelyluvan mukainen yläraja ei ylity. Tämä perustuu Lauri Eskelisen laskelmiin. Lounais-Suomen ympäristökeskus on prosessin aikaisemmassa vaiheessa antanut virheellisiä lukemia, joita se on myöhemässä vaiheessa korjannut.

Sekä Narvijärven tilan että järven laajamittaisen virkistyskäytön kannalta on tärkeää, että veden korkeus kesäkuukausina pysyy riittävän korkeana eli $+ 6,15 \text{ m}$, mutta ei toisaalta ylitä säännöstelyluvan mukaista ylärajaa $+ 6,36 \text{ m}$. Kiinteä pohjapato tulee toteuttaa tavalla, jolla Narvijärven säännöstelykäytännön vakiinnuttamat vedenkorkeudet voidaan säilyttää. Jotta tämä toteutuisi, padon kynnyksen tulee olla huomattavasti pidempi kuin aikaisemmin on laskettu. Uuden tiedon valossa ympäristöluvan mukainen kahdeksan metriä pitkä pato ei ole riittävän pitkä.

Yhdistyksen toimittamassa tekniikan lisensiaatti Lauri Eskelisen lausunnossa on esitetty, että Narvijärven kiinteän pohjapadon suunnittelun hydrologisena perusteena tulisi olla pääasiassa lumen sulamisesta aiheutuva kevättulva. Padolta vaadittavaan purkauskykyyn vaikuttavat valunnasta aiheutuvan tulovirtaaman muuttuminen ajan funktiona ja valunnasta kertyvä kokonaisvesimäärä. Lisäksi asiaan vaikuttaa se, mikä on järven veden korkeus varsinaisen nopean sulamisen alkaessa. Mikäli tulovirtaaman ollessa suurimmillaan järven veden korkeus on jo sallitulla ylärajalla, pitää padon purkauskyvyn tällä veden korkeudella olla yhtä suuri kuin suurin tulovirtaama.

Kevätvalunnan ja suurimman tulovirtaaman suuruus vaihtelevat olosuhteista riippuen vuosittain. Sen takia suunnittelussa joudutaan käyttämään tilastoihin perustuvia tietyllä todennäköisyydellä toistuvia arvoja. Toistumisen todennäköisyys valitaan mahdollisten vahinkojen laadun ja määrän perusteella esimerkiksi kerran kahdessakymmenessä vuodessa tai harvemmin toistuvina arvoina.

Narvijärven kiinteän pohjapadon suunnittelun alkuvaiheessa hydrologiset lähtötiedot määriteltiin Länsi-Suomen ympäristökeskuksessa, jolloin

HQ_{1/20} sai lukuarvon 2,9 m³/s. Eskelinen on tehnyt padon mitoituslaskelmat tällä perusteella. Lisäksi hän on olettanut tilastoihin perustuen, että kevätvalunta on puolet vuosivalunnasta eli tässä tapauksessa 3,3 Mm³. Kevätvalunnasta aiheutuvan virtaaman on Eskelisen laskelmissa oletettu kasvavan huippuarvoonsa kymmenessä vuorokaudessa ja alenevan siitä noin määrään 0,5 m³/s noin viidessätoista vuorokaudessa. Sulamisen alkuvaiheessa veden korkeuden on oletettu olevan lähellä padonharjaa likimain menovirtaamaa 0,05 m³/s vastaavalla korkeudella (keskialivirtaama MNQ=0,04 m³/s).

Hakijan suunnitelmassa padon mitoitus perustuu maksimitulovirtaamaan HQ_{1/20}=0,8 m³/s (?), minkä suunnitelmassa esitetty pato pystyy purkamaan veden korkeudella +6,30 m, eli kun vesipinta on 5 cm alle sallitun ylimmän veden korkeuden.

Suomen ympäristökeskuksessa tehdyn vuosien 1962-2007 tietoihin perustuvan selvityksen perusteella lausunnon laskelmissa käytetty arvio virtaaman suuruudesta (HQ_{1/20}) on suuruusluokaltaan oikea, mutta hakijan suunnitelmassa käytetty arvio jää selvästi alakanttiin.

Hakijan suunnitelmassa on esitetty padon kynnykskorkeuden alentamista, mikäli se käytännössä osoittautuu tarpeelliseksi. Kynnykskorkeutta pitäisi alentaa noin 20 cm, mikäli lausunnon laskemissa käytetyt virtaamaolosuhteet toteutuvat, jotta ylävesipinta (HW) pysyisi alle sallitun rajan. Alentamista ei voi käytännössä toteuttaa ilman haittavaikutuksia, ellei siihen varauduta jo ennakolta tekemällä kynnyks säädettaväksi niin, että kynnykskorkeus voidaan tulvan jälkeen palauttaa entiselleen. Muuten veden korkeus laskee kuivana aikana liian alas.

Kun mitoitusperusteisiin liittyy epävarmuutta (virtaamien suuruus perustuu vain arvioihin), on järkevää turvautua paremman varmuuden antavaan ratkaisuun. Pitkä kynnyks voidaan tehdä korkeammalle kuin lyhyt kynnyks. Tästä on etua kuivia kausia ajatellen, kun vesipinta jää yleemmäksi kuin lyhyellä kynnyksellä. Poikkeuksellisia tulvia ajatellen vesipinta ei nouse niin ylös kuin lyhyellä kynnyksellä.

Yhdistys on katsonut, että säännöstelykäytännön vakiinnuttamat vedenkorkeudet voidaan säilyttää ilman kustannusten kohtuutonta lisääntymistä rakentamalla pitempi pato ja ottamalla huomioon Eskelisen lausunnon esitetyt näkökohdat.

Lounais-Suomen ympäristökeskus on lausunnossaan todennut, että Suomen ympäristökeskuksessa vesistömallijärjestelmällä tehtyyn arvioon Narvijärvestä lähtevästä kerran 20 vuodessa toistuvasta ylivirtaamasta (HQ_{1/20}) liittyy tekijänkin mukaan epävarmuutta, koska Narvijärvestä ei ole havaintoja. Kaiteran nomogrammin (1949) käyttäminen on virallinen tapa lumen sulamisesta aiheutuvan keskiylivaluman (MHq) määrittämiseksi. Ympäristökeskuksella ei ole lisättävää Länsi-Suomen ympäristölupaviraston päätöksestä 26.10.2006 n:o 130/2006/4 tehdyn valituksen johdosta vastineessaan 10.1.2007 esittämäänsä. Asiaa ratkaistaessa on otettava huomioon, että ympäristölupaviraston päätöksessä hakijalle määrätyn vedenkorkeuksien seurantavelvoitteen perusteella patoa voidaan tarvittaessa muuttaa.

Länsi-Suomen ympäristölupavirasto on ilmoittanut, ettei se anna lausuntoa asiassa.

UPM-Kymmene Oyj on selityksessään muun ohella esittänyt, että vedenkorkeuden seuranta ja säätely edellyttää yhden henkilön käyntiä padolla noin kaksi kertaa viikossa, tulva-aikana jopa päivittäin. Säännöstelyä on pyritty toteuttamaan rannan omistajien osin ristiriitaisia toivomuksia kuunnellen niin, että veden korkeus on mahdollisimman tasainen ja lähellä ylärajaa. Säännöstelyä toteutetaan nykyisellään UPM-Kymmene Oyj:n toimesta, mutta pelkästään järven virkistyskäytön edellytysten parantamiseksi.

Säännöstelystä luopumista suunniteltaessa pohjapadon rakentamisella on pyritty siihen, etteivät olosuhteet muutu liian paljon toteutuneesta tilannesta. Veden korkeuden sääntelystä luopuminen muuttaa tilannetta.

Patosuunnitelma perustuu Lounais-Suomen ympäristökeskuksessa laadittuun suunnitelmaan toimivasta patoratkaisusta sekä alueen sadanta- ja virtaamatietojen perusteella arvioiduista valumista saatavissa olevaan tietoon. Hakemussuunnitelmassa on ympäristökeskuksessa tehtyihin laskelmiin perustuen arvioitu, että vedenkorkeus nousee korkeintaan säännöstelyn ylärajan tasolle +6,36 m, virtaama Narvinojaan on enintään 1,5 m³/s, keskivesi on mahdollisimman korkea eikä patoa rakenneta niin massiivisena, että se estäisi tai häittäisi Kylänlahden, sen ranta-alueiden ja rakennetun yhteisalueen virkistyskäyttöä.

UPM-Kymmene Oyj ei ole pitänyt suullisen käsittelyn järjestämistä asiassa tarpeellisena. Lounais-Suomen ympäristökeskus on 10.1.2007 antamassaan lausunnossa todennut, että Narvijärven keskimäärin kerran

Vuonna 2007 säännöstelypato on ollut suljettuna 11.5.- 28.8.2007. Vedenkorkeus on 11.5. ollut 6,09 m, 27.5. 6,10 m, 18.6. 6,05 m, 9.7. 6,02 m ja 28.8. 6,02 m. Kesä on ollut tavanomaisen sateinen. Säännöstelyssäkin tilanteessa veden korkeus ei kesäaikana tästä huolimatta ollut valituksessa mainitulla tasolla +6,15 m.

Valituksessa on vaadittu vedenkorkeuden tarkkailua tehtäväksi 20 vuoden ajan Lounais-Suomen ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla. Tällainen määräys ei ole tarpeellinen. Ympäristökeskus voi harkintansa ja tilanteen mukaan määrätä tarkkailun kestosta.

Päätöksessä on määräys padon muuttamisesta ympäristökeskuksen hyväksymällä tavalla, mikäli tarkkailussa todetaan padon purkautumisen poikkeavan suunnitelman mukaisesta siten, että havaitut vedenkorkeudet eivät vastaa ennalta arvioituja. Vaatimus, että määräyksiä tulee täydentää siten, että mikäli taso +6,36 m ylittyy, korjaustoimet tulee toteuttaa patoa pidentämällä eikä laskemalla v-aukon alinta pistettä alle kuuden metrin, tulee hylätä. Vasta sen jälkeen, kun ongelmat on todettu, on mahdollista päättää niiden ratkaisemiseksi tarvittavista toimenpiteistä, joiden on oltava ympäristöviranomaisen hyväksymiä. Päätöksessä olevaa määräystä ei tule muuttaa. Padon v-aukon pohjan alentaminen on nopea toimenpide, jolla voidaan estää pinnankorkeuden uhkaava liiallinen nousu ja vahingot. Huomioon on otettava valittajan lisäksi myös muiden intressit, kuten alavilla mailla sijaitsevat tiet, pellot ja rakennetut kiinteistöt, padon sijoituspaikka sekä Narvinojan varrella sijaitseville tiloille aiheutuvien haittojen estämismääräys.

Veden pinnan pitäminen tasaisena ja säännöstelyllä aikaan saadun pinnan korkeuden ylläpitäminen ylärajaa ylittämättä edellyttää veden pinnan korkeuden säännöstelyä säännöstelypadolla. Säännöstelyoikeutta on tuloksetta tarjottu viranomaisille ja yksityisille, joita säännöstely tosiasiasa hyödyttää. Kun säännöstelystä luovutaan ja rakennetaan pohjapato, vakiintuneet vedenkorkeudet muuttuvat esimerkiksi kesäaikaan. Tällöin on kaksi vaihtoehtoa. Hakemus hyväksytään suunnitelman mukaisena arvioituine vaikutuksineen tai hylätään.

Hakija ei luovu Narvijärven säännöstelemisestä nykyisten säännöstelyrajajojen suomin oikeuksin, mikäli kysymyksessä olevan hankkeen toteutukseen sisältyy merkittäviä riskejä, kuten ennakoitua olennaisesti korkeammat rakentamiskustannukset taikka merkittävä lupaehtojen rikkomisen tai korvattavien vahinkojen riski.

Valitus ja oikeudenkäyntikuluvaatimus tulee kokonaisuudessaan hylätä. Vaatimus Eskelisen kuulemisesta todistajana tulee asiaan vaikuttamattomana hylätä. Yhdistys tulee velvoittaa korvaamaan yhtiön oikeudenkäyntikulut korkeimmassa hallinto-oikeudessa.

Narvijärven Suojeluyhdistys ry on vastaselityksessään uudistanut valituksessaan esittämänsä ja muun ohella lausunut saaneensa Suomen ympäristökeskukselta korjatun tiedon Narvijärven kerran 20 vuodessa toistuvasta ylivirtaamasta $HQ_{1/20}$ vasta hallinto-oikeuden päätöksen antamisen jälkeen.

Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisu

Korkein hallinto-oikeus on tutkinut asian.

1. Korkein hallinto-oikeus hylkää vaatimuksen suullisen käsittelyn toimittamisesta.
2. Valitus hylätään. Hallinto-oikeuden päätöstä ei muuteta.
3. Narvijärven Suojeluyhdistys ry:n ja UPM-Kymmene Oyj:n oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevat vaatimukset hylätään.

Perustelut

1. Hallintolainkäyttölain 37 §:n 1 momentin mukaan asian selvittämiseksi toimitetaan tarvittaessa suullinen käsittely. Kun otetaan huomioon peruste, jonka vuoksi Narvijärven Suojeluyhdistys ry on pyytänyt suullisen käsittelyn toimittamista, selvitys, jota se on ilmoittanut siinä esittävänsä, sekä asiakirjoista muutoin saatu selvitys, suullisen käsittelyn toimittaminen ei ole tarpeen asian selvittämiseksi.
2. Kun otetaan huomioon edellä ilmenevät Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen perustelut ja niissä mainitut ympäristölupaviraston päätöksen perustelut ja vesilain 2 luvun 6 §:n 2 momentti, 7 §:n 2 momentti ja 11 §, sekä korkeimmassa hallinto-oikeudessa esitetyt vaatimukset ja asiassa saatu selvitys, hallinto-oikeuden päätöksen muuttamiseen ei Narvijärven Suojeluyhdistys ry:n valituksessa esitettyjen näkökohtien johdosta ole perusteita.
3. Asian näin päättyessä ja sen laatuun nähden sekä kun otetaan huomioon hallintolainkäyttölain 74 §, ei Narvijärven Suojeluyhdistys ry:lle

eikä UPM-Kymmene Oyj:lle ole määrättävä maksettavaksi korvausta oikeudenkäyntikuluista korkeimmassa hallinto-oikeudessa.

Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot.

Korkein hallinto-oikeus:

Pekka Vihervuori

Marjatta Kaján

Kari Kuusiniemi (t)

Tuula Pynnä

Juha Rautiainen

Heikki Kiuru

Olli Dahl

Asian esittelijä,
esittelijäneuvos Tuulia Riikonen

LIITE

Päätös, josta valitetaan